

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/98/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5109227121
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5109227121.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a JUDr. Blaženy Stašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: ARCH, spol. s r. o., so sídlom Žilina, ul. Daniela Dlabača č. 21, IČO 36 380 741, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Eduardom Šoškom, advokátom, so sídlom R., ul. D. W. č. XX, proti odporcovi: Ing. Z. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., D. Z.. XXX/XX, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Antonom Školekom, advokátom, so sídlom N., ul. H. č. XXX/X, o zdržanie sa zásahov do vlastníckeho práva, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 14. júna 2013 č. k. 4C/187/2009-76, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia v sume 67,88 eur k rukám JUDr. Eduarda Šošku, advokáta so sídlom R., ul. D. W. č. XX, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Nariaďuje okresnému súdu vykonať opravu označenia pozemku vo výrokovej časti rozsudku tak, že správne má znieť: „...cez pozemok C-KN parc. č. 3 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 230 m², zapísaný na LV č. XXXX kat. úz. S. N., pre obec N..“

odôvodnenie:

Okresný súd Žilina rozsudkom zo dňa 14. 06. 2013 č. k. 4C/187/2009-76 odporcovi a všetkým osobám, ktoré majú od odporcu odvodené právo bývania a užívania domu súp. č. XX na pozemku parc. č. 5, v kat. úz. S. N. zakázal dňom právoplatnosti rozsudku peši, alebo akýmkoľvek iným spôsobom vstupovať a prechádzať cez pozemok parc. č. 3 v kat. úz. S. N. (výrok I.). Odporcu zaviazal nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 99,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.).

V dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 28. 09. 2009 domáhal, aby odporcovi a všetkým, ktorí majú od odporcu odvodené právo bývania a užívania domu č. súp. XX na pozemku KN parc. č. 5 v kat. úz. S. N. bolo zakázané dňom právoplatnosti rozsudku peši, alebo akýmkoľvek iným spôsobom vstupovať a prechádzať cez pozemok KN parc. č. 3 v kat. úz. S. N.. Rozsudkom č. k. 2C/178/2009-137 zo dňa 13. 02. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. 05. 2012 okresný súd zistil, že v právnej veci navrhovateľa: Ing. Z. H., bytom D. Z.. XXX/XX, N., proti odporcovi: ARCH, s. r. o., so sídlom Daniela Dlabača 21, Žilina, IČO: 36380741, o návrhu navrhovateľa o zriadenie vecného bremena, bol návrh zamietnutý. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľ odôvodnil návrh tým, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností, a to parc. č. 5 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 153 m² a domu č. súp. XX postaveného na parc. č. 5 a odporca je výlučným vlastníkom parc. č.

3, zastavané plochy a nádvoria o výmere 230 m², v kat. úz. N.. K nehnuteľnostiam, ktoré sú vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa vedie prístupová cesta pešo a osobným motorovým vozidlom cez parcely, ktoré sú vo vlastníctve odporcu a jedná sa o podchod, ktorý by mal slúžiť na prechod pešo a motorovým vozidlom k domu č. XX postavenému na parc. č. 3, ale aj k domu č. XX postavenému na parc. č. 5, ktorý je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa. Zároveň je aj jedinou prístupovou cestou k parc. č. 4, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľa v podiele 18/36. Navrhovateľ nemá zabezpečený prechod pešo, osobným motorovým vozidlom cez parcelu, ktorá je vo výlučnom vlastníctve odporcu a táto skutočnosť mu značne komplikuje život a má problém sa dostať k svojmu domu a pozemkom, pričom v dome č. súp. XX, ktorý je v jeho vlastníctve, býva v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi, ktorí majú viac ako 62 rokov, zlý zdravotný stav a obaja potrebujú pravidelnú zdravotnú starostlivosť. Aj z tohto dôvodu sa rýchlá lekárska záchraná služba nemôže dostať na návštevu k jeho rodičom. Odporca (v konaní sp. zn. 2C/178/2009) považoval návrh navrhovateľa za účelový, špekulačný a tvrdenia v ňom za nepravdivé, keďže podchod neslúži ako prístupová komunikácia k domu č. XX vo vlastníctve odporcu, ale je vlastne chodbou k časti domu č. súp. XX a slúži ako prístup k hornému poschodiu č. XX a bočnému vchodu do predajne. Tvrdenie odporcu, že pozemok č. 3 v jeho vlastníctve je jedinou prístupovou cestou k parc. č. 4 v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľa, sú nepravdivé, keďže navrhovateľ sa môže k svojej parc. č. 4 dostať cez svoju nehnuteľnosť, a to dom č. súp. XX a z uvedeného dôvodu nie je zákonný dôvod na právne zabezpečenie prechodu pešo a osobným motorovým vozidlom cez pozemok č. 3 v prospech vlastníka domu č. súp. XX. Zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva právo dostať sa na malý dvor motorovým vozidlom cez cudzí pozemok a tak odňať právo užívať pozemok jeho vlastníkom. Skutočnosť, že chce na vstup do svojej nehnuteľnosti využívať aj zadný vchod z dvora, nemôže zakladať jeho nárok na vecné bremeno - právo prechodu a tak obmedziť vlastníka inej nehnuteľnosti. Navrhovateľ má do svojej nehnuteľnosti tri existujúce vstupy a to dva z verejného priestranstva a jeden z dvora - vnútorný. Súd rozhodoval podľa ust. § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak nie je vlastníkom stavby zároveň vlastníkom príslušného pozemku a prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, súd môže na návrh vlastníka stavby zriadiť vecné bremeno v prospech vlastníka stavby spočívajúce v práve cesty cez príslušný pozemok.

Pri posúdení nároku v konaní sp. zn. 2C/178/2009 súd vychádzal aj z toho, že bola vykonaná i ohliadka miesta samého, z ktorej vyplynulo, že navrhovateľ má prístup k svojej nehnuteľnosti z viacerých prístupov, jednak je to cez predajňu, v tom čase sa jednalo o predajňu drogérie, ktorú navrhovateľ ako vlastníka nehnuteľnosti prenajíma a ďalej cez zadný vchod - cez skladové priestory. Ďalej má prístup do svojej nehnuteľnosti aj cez ďalší vstup z verejného priestranstva, čo vyplýva i z fotodokumentácie vyhotovenej na mieste ohliadky. I napriek týmto skutočnostiam sa navrhovateľ domáhal zriadenia vecného bremena vstupom peši a motorovým vozidlom cez vnútorný priestor - podchod do svojho obdobia. Konštatoval, že po príslušných stavebných úpravách je možné sa do bytovej jednotky navrhovateľa dostať jednak cez prevádzkovú jednotku (Drogériu), a tiež z verejného priestranstva a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je neopodstatnený, keďže vo svojom návrhu tvrdí, že jediná prístupová komunikácia na jeho nehnuteľnosť vedie cez objekt - podchod. V tomto smere je jeho návrh zavádzajúci, keďže navrhovateľ má k svojej nehnuteľnosti prístup i hore uvedenými spôsobmi. V dôvodoch svojho rozhodnutia súd poukázal tiež na skutočnosť, že z listu vlastníctva nevyplýva, že vlastníckymi nehnuteľnosťami, vo vzťahu ku ktorej sa navrhovateľ domáhal zriadenia vecného bremena, sú rodičia navrhovateľa. Pokiaľ by súd vyhodnotil návrh navrhovateľa ako opodstatnený, pre odporcu by to znamenalo absolútne znemožnenie užívania podchodu a teda odňatie mu práva užívať svoj majetok, nakoľko podchod by musel byť stále voľný pre prejazd navrhovateľa, pričom z výsluchu odporcu vyplynulo aj to, že v minulosti dochádzalo k sústavným nezhodám práve ohľadom prejazdu autom, resp. parkovaním auta v podchode zo strany navrhovateľa, resp. jeho rodičov, nakoľko cez podchod sa autom ani nedá prejsť, ale dá sa tam vojsť a len parkovať. Súd mal preukázané, že navrhovateľ sám sebe vytvoril umelú prekážku pre vstup do svojej nehnuteľnosti z verejného priestranstva, keď prenajímal časť svojej nehnuteľnosti na komerčné účely a na druhej strane požaduje obmedzenie vlastníckeho práva od odporcu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval návrh navrhovateľa za špekulatívny, pretože žiadnym spôsobom nepreukázal, že by sa na svoju nehnuteľnosť nemohol dostať a jeho vyjadrenia, že je to možné len cez nehnuteľnosť odporcu, neboli založené na pravde a týmto tvrdeniam súd uveriť nemohol najmä s prihliadnutím na ohliadku na mieste samom a pričom sa sám presvedčil o možnostiach navrhovateľa dostať sa k svojej nehnuteľnosti dvoma inými prístupovými cestami. Musel preto návrh v plnom rozsahu zamietnuť, pretože v opačnom prípade by nepochybne obmedzil vlastnícke právo odporcu, čo by bolo v rozpore aj s Ústavou SR čl. 20, v rozpore

s Európskym dohovorom o ľudských právach č. 1 a nepochybne aj s ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Po právoplatnom skončení konania vedeného pod sp. zn. 2C/178/2009 súd pokračoval v tomto konaní (pod sp. zn. 4C/187/2009 vo veci navrhovateľa spoločnosti ARCH, spol. s r. o.) o návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi a všetkým, ktorí majú od odporcu odvodené právo bývania a užívania domu č. súp. XX na pozemku KN parc. č. 5, v kat. úz. S. N., zákazu vstupu a prechodu cez pozemok KN parc. č. 3, v kat. úz. S. N..

Na základe zisteného skutkového a právneho stavu, návrhu v celom rozsahu vyhovel a zakázal odporcovi dňom právoplatnosti rozsudku vstupovať a prechádzať cez pozemok parc. č. 3 v kat. úz. S. N. peši, alebo akýmkoľvek iným spôsobom.

Vecnú aktívnu legitimáciu navrhovateľa mal súd preukázanú z LV č. XXXX pre kat. úz. S. N., podľa ktorého je navrhovateľ výlučným vlastníkom pozemku parc. č. 3 o výmere 230 m² zastavané plochy a nádvoria a rodinného domu č. súp. XX, postaveného na parc. č. 3. Vecnú pasívnu legitimáciu odporcu mal preukázanú z LV č. 3209, podľa ktorého je odporca výlučným vlastníkom pozemku parc. č. 5 o výmere 153 m², zastavané plochy a nádvoria a rodinného domu č. súp. XX postaveného na parc. č. 5, v kat. úz. S. N. a konštatoval, že navrhovateľ ako vlastníkom pozemku parc. č. 3 sa domáhal voči odporcovi odstránenia rušivých zásahov do jeho vlastníckeho práva, ktoré zásahy spočívali v neoprávnenom užívaní pozemku vo vlastníctve navrhovateľa a v neoprávnenom prechode cez tento pozemok odporcom a ďalšími osobami, ktoré majú od odporcu odvodené právo bývania a užívania domu č. súp. XX na pozemku parc. č. 5, v kat. úz. S. N.. Z listinných dôkazov predložených navrhovateľom, a to výzvy právneho zástupcu odporcu zo dňa 25. 08. 2009 adresovanej navrhovateľovi a z návrhu odporcu v konaní sp. zn. 2C/178/2009 o zriadenie vecného bremena podaného na Okresný súd Žilina dňa 10. 09. 2009 mal za nesporne preukázané, že odporca a ďalšie osoby, ktoré majú od odporcu odvodené právo bývania, užívania domu č. súp. XX, bez právneho dôvodu vstupujú a prechádzajú cez pozemok parc. č. 3 vo vlastníctve navrhovateľa napriek tomu, že prechod cez pozemok vo vlastníctve navrhovateľa nevyhnutne nepotrebujú za účelom prechodu na pozemok vo vlastníctve odporcu.

Okresný súd s poukazom na ustálenú judikatúru a súdnu prax, kedy súdy podľa § 126 Občianskeho zákonníka poskytujú ochranu pred akýmkoľvek zásahom, teda aj pred zásahmi už vykonanými, ktoré trvajú, alebo ktorých vykonanie hrozí, dospel k záveru, že vzhľadom na tvrdenie navrhovateľa, ktoré odporca nerozporoval, a síce, že v súvislosti s používaním podchodu na prechod viackrát došlo zo strany odporcu, resp. jeho právnych predchodcov (rodičov) k slovným a fyzickým útokom na navrhovateľa, resp. jeho právnych predchodcov, čo bolo viackrát predmetom priestupkových konaní, ako aj predmetom trestného konania, teda s poukazom na históriu susedských vzťahov navrhovateľa a odporcu je nevyhnutné a potrebné, aby navrhovateľovi bola poskytnutá súdna ochrana a odporcovi bola uložená povinnosť v zmysle petitu žalobného návrhu. V konaní mal za nesporne preukázané, že odporca vlastnícke právo navrhovateľa nerešpektoval a do tohto nezákonným spôsobom zasahoval.

Pokiaľ splnomocnený zástupca odporcu navrhol doplniť dokazovanie výsluchom odporcu a rodičov odporcu za účelom zistenia, či predmetný pozemok užívajú, a ak áno, v akom rozsahu, súd uvedený návrh odporcu ako nadbytočný a z dôvodov hospodárnosti konania zamietol, pretože skutočnosť užívania pozemku týmito osobami mal nesporne preukázanú z výzvy právneho zástupcu odporcu adresovanej navrhovateľovi zo dňa 25.8.2009 a zo žalobného návrhu odporcu v konaní sp. zn. 2C/178/2009 o zriadenie vecného bremena podaného na Okresný súd Žilina dňa 10. 09. 2009.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku („ďalej len O. s. p.") keď mal preukázané, že s podaním návrhu navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh na začatie konania v sume 99,50 eur. Iné trovy (s výnimkou trov právneho zastúpenia) navrhovateľovi zo spisu nevyplývali. Z uvedených dôvodov súd priznal navrhovateľovi náhradu trov konania spočívajúcu iba v zaplatenom súdnom poplatku za návrh, na úhradu ktorých zaviazal v spore neúspešného odporcu a poukázal na to, že v zmysle cit. ust. § 151 ods. 2 O. s. p. nebol viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania vo vyhlásenom rozsudku, kde konštatoval, že odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi aj trovy právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a návrh navrhovateľa zamietol. Zároveň žiadal priznať i trovy odvolacieho konania.

V dôvodoch uviedol, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Právna úprava poskytuje každému vlastníkovi rad ustanovení na ochranu výkonu vlastníckeho práva. Žiadal, aby na existujúce susedské vzťahy medzi navrhovateľom a odporcom súd prizeral komplexnejšie a bral do úvahy aj iné fakty, ktoré síce nie sú modelovo zakotvené v Občianskom zákonníku, ale majú značný vplyv pri posudzovaní daného sporu.

Nesúhlasil s postupom súdu, keď pri rozhodovaní o žalobnom petite bral do úvahy tvrdenia navrhovateľa, že v minulosti dochádzalo v súvislosti s používaním podchodu na prechod, zo strany odporcu resp. jeho právnych predchodcov, k slovným a fyzickým útokom na navrhovateľa, resp. jeho právnych predchodcov, čo bolo viackrát predmetom priestupkových konaní, ako aj predmetom trestného konania a teda s poukazom na históriu susedských vzťahov je potrebné, aby navrhovateľovi bola poskytnutá súdna ochrana a odporcovi bola uložená povinnosť v zmysle petitu žalobného návrhu. Treba prihliadať na výrazy v „minulosti“ a na „navrhovateľa, resp. jeho právnych predchodcov“ alebo „históriu susedských vzťahov“ v zmysle § 154 ods. 1 O. s. p.: „Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.“ Nemožno teda rozhodovať na základe skutkov z minulosti, histórie, ktoré dokonca nemajú súvis ani s navrhovateľom ako právnickou osobou, lebo sa ho netýkajú.

Vytýkal okresnému súdu, že v konaní dospel k názoru, že odporca vlastnícke právo nerešpektuje a nezákonným spôsobom doňho zasahuje, tak ako aj on vo svojom návrhu uvádzal, že odporca mu bráni, aby riadne a nerušené realizoval vlastnícke právo. Navrhovateľ vlastní nehnuteľnosť parc. č. 3, ktorá slúži ako podchod, o ktorý sa v tomto spore jedná a je sprístupnený verejnosti na prechod k priestorom, ktoré vlastník prenajal. V priestoroch sa nachádza kozmetický salón, spoločnosť JfPromont a je zrejmé, že denne je podchod prístupný a využívaný širokou verejnosťou, okrem iného slúži aj na zásobovanie predajne s mäsovými výrobkami. V súlade s týmito skutočnosťami nemôže dochádzať k faktickému rušeniu vlastníckeho práva alebo inak povedané bráneniu nerušeného realizovaniu vlastníckeho práva alebo zásahom, tak ako to vykladá súd vo svojom rozhodnutí, navrhovateľ vo svojom žalobnom petite a taktiež ako vykladá pojmy rušenie, zasahovanie, obmedzovanie právna úprava vlastníckeho práva. Nie je možné, aby dvaja starší ľudia, ktorí niekoľkokrát denne prejdú podchodom, aby sa dostali do bytu, závažne obmedzovali navrhovateľa natoľko, že musia byť rozhodnutím súdu zviazaní sa tohto konania zdržať.

Poukázal aj na zbytočnosť a nezmyselnosť podobných súdnych konaní vedených medzi tými istými sporovými stranami. Odporca je vlastníkom parc. č. 5, navrhovateľ je vlastníkom parc. č. 3 a obaja sú spoluvlastníci v podiele 1-ice k parc. č. 4, pričom na súde sa vedie konanie o reálne rozdelenie tejto parcely a bude sa viesť konanie aj vo veci určenia vlastníckeho práva k parc. č. 4. Navrhovateľ má vo dvore postavené schodisko (bez stavebného povolenia), ktoré vedie na poschodie jeho domu. Toto schodisko zasahuje svojou polohou do parc. č. 4, kde je spoluvlastníkom odporca. Odporca sa môže taktiež domáhať ochrany výkonu svojho vlastníckeho práva k svojmu podielu na parc. č. 4, návrhom na odstránenie schodiska, ktoré zasahuje z časti aj do podielu odporcu, Takýto návrh odporca nepodal, nakoľko má stále záujem riešiť sporové veci mimosúdne. Pokiaľ by okresný súd na daný spor prihliadal komplexnejšie ako aj na usporiadanie a využívanie parc. č. 3, kat. úz. S. N., bolo by zrejmé, že k žiadnemu reálnemu rušeniu, či zasahovaniu do vlastníckých práv navrhovateľa nedochádza.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu, prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a zároveň si uplatnil i náhradu trov odvolacieho konania.

Považoval rozsudok okresného súdu za vecne správny, pretože súd I. stupňa zistil dostatočne a správne skutkový stav. Je nesporné, že je výlučným vlastníkom pozemku C KN parc. č. 3 v kat. úz. S. N. zapísanom na LV č. XXXX pre kat. úz. S. N.. Podľa ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje. Poukázal na čl. 20 Ústavy SR. Navrhovateľ ako vlastník pozemku C KN parc. č. 3 v kat. úz. S. N. nedal odporcovi

súhlas na užívanie tohto pozemku (podchodu) a odporca tak predmetný pozemok (podchod), ktorý nie je jeho vlastníctvom užíva bez právneho titulu.

Pokiaľ odporca vo svojom odvolaní uvádzal ďalšie skutočnosti a vyslovil názor o komplexnejšom riešení vzťahov medzi účastníkmi sporu a navrhol brať do úvahy aj iné fakty, k tomu navrhovateľ poukázal okrem vyššie uvedeného na jeden zásadný a rozhodujúci fakt. Odporca je vlastníkom domu č. XX na D. Z. v N., ktorý susedí priamo s domom navrhovateľa. Odporca má do tohto svojho domu priamy vstup z verejného priestranstva cez dva existujúce vstupy. Odporca má teda priamy prístup do svojho domu z verejného priestranstva. Zásadná a rozhodujúca skutočnosť je však to, že odporca spodnú časť svojho domu, prístupnú z verejného priestranstva, prenajal na komerčné účely za úhradu tretej osobe (je tam zriadená predajňa) a týmto si sám sebe vytvoril prekážku na vstup do domu z verejného priestranstva. Preto na vstup do svojho domu cez zadnú časť okľukou používa pozemok (podchod) vo vlastníctve navrhovateľa, hoci na to nemá žiaden právny titul. Odporca, resp. jeho rodinní príslušníci tento podchod používajú ako svoj jediný vstup do svojho domu, a to 7 dní v týždni bez obmedzenia. Navrhovateľ takéto konanie považoval za konanie v hrubom rozpore s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a s ust. § 3 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako aj v rozpore s bežnou slušnosťou.

Odporca sa už v minulosti domáhal proti právnym predchodcom navrhovateľa zriadenia vecného bremena, a to práva prechodu cez pozemok C KN parc. č. 3. Tento návrh bol zamietnutý rozsudkom Okresného súdu v Žiline sp. zn. 6C 248/2003 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/64/2007, právoplatným dňa 24. 08. 2007. Od tejto doby, teda za 6 rokov, mal odporca možnosť upraviť a vyriešiť si vstup do svojho domu (napr. stavebnými úpravami alebo zrušením, úpravou prenájmu). V tomto smere však neurobil nič a v roku 2009 podal opätovne žalobu na Okresný súd v Žiline, ktorou sa opätovne domáhal už proti navrhovateľovi, ako novému vlastníkovi, zriadenia vecného bremena práva prechodu cez pozemok C KN parc. č. 3 poukazovaním na zdravotný stav svojich rodičov. Tento návrh bol zamietnutý právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Žiline sp. zn. 2C/178/2009 zo dňa 13. 02. 2012. Odporca teda nielenže užíva majetok navrhovateľa bez jeho súhlasu, ešte ho opakovanými podaniami na súd atakuje a ruší pri užívaní vlastníctva a to len preto, že on časť svojho domu prenajal tretím osobám na podnikanie a zamedzil si tak vstup do svojho domu z verejného priestranstva.

Ak odporca vo svojom odvolaní poukazoval na pozemok C KN parc. č. 4 v kat. úz. S. N., ktorého sú účastníci sporu podielovými spoluvlastníkmi, každý v 1-ici (ide o malý pozemok - dvor medzi domom odporcu a navrhovateľa), tak od roku 2003, teda už 10 rokov je na Okresnom súde v Žiline vedený súdny spor pod sp. zn. 14C/205/2003 medzi odporcom a právnymi predchodcami navrhovateľa o reálne rozdelenie tohto pozemku. Rozhodnutie v tomto súdnom spore rôznym obštrukčným konaním (neúčast' na pojednávaní, podávaním návrhov na prerušenie konania z dôvodu podania inej žaloby a pod.) odďaľuje už vyše 10 rokov. Reálne rozdelenie pozemku C KN parc. č. 4 by bolo logickým a právne akceptovateľným usporiadaním pomerov medzi účastníkmi tohto sporu, i keď toto reálne rozdelenie nijakým spôsobom nesúvisí s predmetným súdnym sporom.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O. s. p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam vzhľadom na prejednanú vec. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Pre zdôraznenie odvolací súd dodáva, že v predmetnom konaní navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 28. 09. 2009 domáhal, aby odporcovi a všetkým, ktorí majú od odporcu odvodené právo bývania a užívania domu č. súp. XX na pozemku KN parc. č. 5 v kat. úz. S. N., bolo zakázané dňom právoplatnosti tohto rozsudku peši, alebo akýmkoľvek iným spôsobom vstupovať a prechádzať cez pozemok KN parc. č. 3 v kat. úz. S. N.. Medzi účastníkmi sa tiež viedlo konanie v právnej veci navrhovateľa: Ing. Z. H., bytom D. Z.. XXX/XX, N. - terajší odporca, proti odporcovi: ARCH, s. r. o., so sídlom Daniela Dlabača 21, Žilina, IČO: 36380741 - terajší navrhovateľ, o návrhu navrhovateľa o zriadenie vecného bremena, pričom rozsudkom č. k. 2C/178/2009-137 zo dňa 13. 02. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25. 05. 2012, návrh bol zamietnutý. Obdobné konanie viedol terajší odporca v postavení navrhovateľa pred Okresným súdom v Žiline sp. zn. 6C 248/2003 kde bol návrh zamietnutý a rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/64/2007 sa stal právoplatným dňa 24. 08. 2007. Ukázalo sa nesporným, že odporca sa už viackrát v minulosti pokúsil zabezpečiť prechod cez parcelu navrhovateľa. V konaní sp. zn. 2C/178/2009 bola vykonaná i ohliadka miesta samého, z ktorej vyplynulo, že odporca má prístup k svojej nehnuteľnosti z viacerých prístupov, jednak je to cez predajňu, v tom čase sa jednalo o predajňu drogérie, ktorú odporca ako vlastník nehnuteľnosti prenajíma a ďalej cez zadný vchod - cez skladové priestory. Ďalej má prístup do svojej nehnuteľnosti aj cez ďalší vstup z verejného priestranstva (fotodokumentácia vyhotovená na mieste ohliadky). Už vtedy okresný súd konštatoval, že po príslušných stavebných úpravách je možné sa do bytovej jednotky odporcu dostať jednak cez prevádzkovú jednotku (Drogériu) a tiež z verejného priestranstva.

Za daného stavu potom rozhodnutie okresného súdu, pokiaľ vyhovel návrhu navrhovateľa, bolo vecne správne a vychádzalo aj zo zisteného skutkového stavu. Otázka naliehavosti práva prechodu cez pozemok navrhovateľa bola riešená už v konaní Okresného súdu Žilina vedeného pod sp. zn. 2C/178/2009, kde bolo aj ohliadkou na mieste samom za účasti súdu nesporne preukázané, že odporca má prístup do svojej nehnuteľnosti jednak cez predajňu, ktorej priestory ako vlastník prenajíma a jednak z verejnej komunikácie (o tomto je založená aj fotodokumentácia v spise) a teda nebola preukázaná jeho naliehavá potreba vstupovať a prechádzať cez pozemok KN parc. č. 3 v kat. úz. S. N. patriaci navrhovateľovi. Okresný súd pokiaľ navrhovateľovi poskytol ochranu podľa § 126 ods.1 Občianskeho zákonníka (vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje), jeho rozhodnutie vychádzalo zo správnych skutkových zistení a nakoľko okresný súd dospel aj k správny právny záverom odvolací súd jeho rozhodnutie vrátene výroku o trovách konania, potvrdil.

K odvolacím dôvodom týkajúcim sa parc. č. 4 odvolací súd poznamenáva, že sa týmito nezaoberal nakoľko spor ohľadne tejto parcele nebol predmetom konania.

Podľa ust. § 222 ods. 3 O. s. p. za podmienok ust. § 164 O. s. p., odvolací súd nariadil opravu označenia parcely vo výrokovej časti rozsudku z dôvodu, že okresný súd vo svojom rozsudku neuviedol ostatné údaje katastra nehnuteľností pre identifikáciu parcely, ktorá má správne znieť: „...pozemok C KN parcela č. 3 o výmere 230 m² zastavané plochy a nádvoria, zapísaný na LV č. XXXX kat. úz. S. N. pre obec Bytča“.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. a navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi priznal ich náhradu v rozsahu účelne vynaložených trov, a to za úkon vyjadrenie právneho zástupcu k odvolaniu.

Vzhľadom k tomu, že trovy vyčíslil v súlade s § 13a ods. 1 písm. c/ v spojení § 11 ods. 1 písm. a/ a § 16 ods. 3 vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

v platnom znení (hodnota 1 úkonu vo výške 60,07 eur + paušálna náhrada za rok 2013 vo výške 7,81 eur), odvolací súd mu tieto v uplatňovanej výške priznal.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.